

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 september 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Gemeente 's-Hertogenbosch mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-92/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 5.7 a — Skattepliktiga transaktioner — Begreppet leverans av varor som sker mot vederlag — Första inflyttning av en kommun i en byggnad som kommunen har låtit uppföra för egen räkning på mark som tillhör kommunen — Verksamhet såväl som myndighet och som skattskyldig person)

(2014/C 409/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gemeente 's-Hertogenbosch

Svarande: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

Artikel 5.7 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att den är tillämplig i en sådan situation som avses i det nationella målet när en kommun för första gången tar en byggnad i bruk som den har låtit uppföra på egen mark och vars yta den till 94 procent ska använda för verksamhet som myndighet och till 6 procent för verksamhet som skattskyldig person, varav 1 procent avser transaktioner som inte ger rätt till avdrag för mervärdesskatt. Senare användning av byggnaden för kommunens verksamhet kan emellertid med tillämpning av artikel 17.5 i sjätte direktivet enbart ge rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats för det bruk som avses i denna bestämmelse i en omfattning som motsvarar användningen av byggnaden för skattepliktiga transaktioner.

⁽¹⁾ EUT C 147, 25.05.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 september 2014 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – A mot B m.fl.

(Mål C-112/13) ⁽¹⁾

(Artikel 267 FEUF — Nationell grundlag — Obligatoriskt förfarande för kontroll av en lags förenlighet med grundlagen — Prövning av en nationell lags förenlighet med såväl unionsrätten som landets grundlag — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Svarandes hemvist eller vistelseort i en medlemsstat är inte känd — Behörighet på grund av prorogation när svaranden går i svaromål — God man för frånvarande svarande)

(2014/C 409/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: B, C, D, E, F, G, H

Domslut

- 1) Unionsrätten, och särskilt artikel 267 FEUF, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken allmänna domstolar som avgör ett mål efter överklagande eller i sista instans, när de anser att en nationell lag strider mot artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, är skyldiga att under rättegången vända sig till författningsdomstolen med en begäran om att denna lag ska upphävas, istället för att endast underlåta att tillämpa lagen i det konkreta fallet, om den omständigheten att detta förfarande har förtur leder till att dessa allmänna domstolar — både innan en sådan begäran framställs vid den nationella domstol som är behörig att pröva om lagar är författningsenliga och, i förekommande fall, efter att denna domstol har fattat ett avgörande rörande nämnda begäran — hindras från att utnyttja sin möjlighet eller uppfylla sin skyldighet att vända sig till EU-domstolen med en begäran om förhandsavgörande. Unionsrätten, och särskilt artikel 267 FEUF ska däremot tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning, om nämnda nationella domstolar är fria att

— när som helst under förfarandet, vid den tidpunkt som de anser vara lämplig, ställa de frågor som de anser vara nödvändiga till EU-domstolen, det vill säga även efter det att ett förfarande för allmän lagprövning har avslutats,

— besluta om nödvändiga åtgärder för att säkerställa interimistiskt skydd för de rättigheter som garanteras av unionens rättsordning, och

— underlåta att tillämpa den aktuella nationella lagbestämmelsen om domstolen, efter det att ett sådant förfarande har avslutats, anser att den strider mot unionsrätten.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida den nationella lagstiftning som är i fråga i det mål som den har att avgöra kan tolkas i enlighet med dessa unionsrättsliga krav.

- 2) Artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att när en nationell domstol förordnat en god man för en frånvarande svarande som inte har delgetts stämningsansökan, på grund av att denne saknar känt hemvist i enlighet med nationell lagstiftning, kan den omständigheten att denne gode man har gått i svaromål inte jämföras med att svaranden har gått i svaromål, i den mening som avses i artikel 24 i denna förordning, som reglerar denna domstols internationella behörighet.

⁽¹⁾ EUT C 226, 3.8.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 september 2014 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Technische Universität Darmstadt mot Eugen Ulmer KG

(Mål C-117/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/29/EG — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Undantag och inskränkningar — Artikel 5.3 n — Användning av verk och andra alster i forskningssyfte eller för privata studier — Bok som tillgängliggörs för enskilda genom därför avsedda terminaler i ett för allmänheten tillgängligt bibliotek — Begreppet verk som inte omfattas av köpe- eller licensvillkor — Bibliotekets rätt att digitalisera ett verk som ingår i dess samlingar i syfte att tillgängliggöra det för användare genom därför avsedda terminaler — Tillgängliggörande av verket genom därför avsedda terminaler som gör det möjligt att skriva ut det på papper eller lagra det på ett USB-minne)

(2014/C 409/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof